

Ofici de lectura//Dia 7 d'octubre - Mare de Déu del Roser

Una de les lectures proposades en la Litúrgia de les Hores. Propi O.P.

D'un Discurs als dominics sobre el rosari del MO fra Aniceto Fernández

(Roma, 12 juliol 1963, a ASOP 36, 1963, pàgs. 304-306)

L'apostolat dels dominics per mitjà del rosari

Sou frares predicadors. Sou promotors del rosari. Sobretot per aquest segon motiu, avui us presideix aquí el Mestre de l'Orde. Per tant, considerant primer de tot aquesta vostra tasca pròpia, m'ha semblat oportú proposar-vos algunes consideracions sobre el rosari per recordar-les, aconsellar-les o confirmar-les.

Ja fa quatre segles que la devoció del rosari esdevingué veritablement catòlica, no tan sols perquè es va difondre arreu de la terra i perquè és apta per a tothom, sinó, sobretot, perquè llavors va ser revestida de l'autoritat de l'Església. Si bé la Seu Apostòlica sempre ha aprovat generosament aquesta devoció, no se la va reservar per a si mateixa, ni la va encomanar a uns altres, sinó que únicament i del tot la confià a l'Orde de Predicadors perquè fos conservada i propagada de la manera més apta i més segura. Per tant se'ns ha confiat un interès de molta transcendència i al qual l'Església ha donat una gran importància. Atès que el rosari ha estat encomanat a l'Orde per mans de la Mare de Déu, i per voluntat dels Papes amb una decisió especial pel que fa a la seva jurisdicció i predicació, hem d'estar molt atents a no defraudar aquesta gran esperança que l'Església ha posat en nosaltres i hem de buscar amb afany que aquesta devoció creixi cada vegada més per al bé comú de la mateixa Església.

En segon lloc i molt relacionat amb l'anterior cal remarcar que el rosari sembla haver estat i haver-se considerat la principal forma d'oració en tota l'Església, tan sols després de la pregària litúrgica. Però també convé tenir en compte que la sagrada litúrgia, per tants i diversos motius, no sempre i a tot arreu està a l'abast ni dels simples fidels, ni tan sols, a vegades, dels mateixos ministres; ben al revés, el rosari, per la seva mateixa naturalesa, dóna la possibilitat de pregar a qualsevol hora i sigui al lloc que sigui, tant als ignorants com als savis, tant als seglars com als ministres. I això ho fa d'una manera adequada i perfecta: adequada, ja que es pot resar sempre, i perfecta, perquè és una oració completament evangèlica, tant en el contingut com en la manera de recitar-lo. Per tant, exceptuant la

pregària litúrgica, no coneixem cap altra forma d'oració que l'avantatgi i per això mateix ha de ser també mantinguda amb més insistència i més propagada que qualsevol altra.

Essent com és, doncs, el rosari una forma adequada i perfecta de pregar, se segueix —en tercer lloc— que ha de ser predicada amb totes les forces i que, a més, ofereix una sèrie de mitjans excel·lents per al mateix treball apostòlic en tot lloc i temps.

El nostre apostolat dominicà, que és marià, ha d'identificar-se amb l'apostolat del rosari en dos camins, que són de gran actualitat i acceptació.

El primer s'anomena apostolat del rosari dins les famílies. La família cristiana és la cèl·lula vital del Cos místic i per la gràcia del sagrament del matrimoni es fa partícip de la unitat i santedat de la mateixa Església. Per tant, el rosari ha de ser un mitjà molt eficaç per a conservar la unitat i la santedat de les famílies.

El segon aspecte és el seu valor pedagògic, ja que la corona dels misteris de Maria en el rosari és un compendi de tota la catequesi cristiana, o de la teologia dogmàtica, o de la moral, o de l'espiritual. Per això mateix aquesta devoció ha de ser inculcada especialment als infants, com un mitjà molt apte per a recordar i fomentar les virtuts que han après en la catequesi. A aquesta admirable finalitat respon perfectament l'apostolat anomenat «Rosari Vivent» entre la mainada. Aquesta forma pot considerar-se com un noviciat o aprenentatge per a recordar la fe, aprendre a pregar i per a desplegar posteriorment la pràctica del rosari.

Si considerem la predicació del rosari sota l'aspecte d'apostolat dominicà, aquesta predicació haurà de revestir el mateix caràcter de tot el nostre apostolat, és a dir: no es tracta només d'una predicació oral, sinó que ha d'emprar tots els mitjans que siguin sàviament adequats a aquest objectiu. Actualment la predicació del rosari ha tingut un considerable progrés i increment per l'ús dels mitjans de comunicació, especialment de la ràdio i televisió. És una forma que els fidels segueixen amb gran atenció, que els ajuda i els dóna un gran consol. Realment, amb aquests mitjans tècnics es podria arribar a actuar com una unió universal del rosari i esdevenir una súplica, meditació i catequesi universals.

És indubtable que ara, perquè el rosari sigui rebut i exercitat, s'ha de presentar en una forma que respongui a la pietat i als desitjos dels cristians d'avui. Sabem que el rosari és certament un sagrat patrimoni de la tradició, no tan sols perquè està avalat per

una tradició sòlida, sinó especialment perquè sempre ha estat considerat com a model òptim de pregària.

S'ha de mantenir, doncs, el que la tradició i l'Església han confirmat, fins i tot en el seu aspecte extern, car potser fer profunds canvis en aquest aspecte ocasionaria més detriment que increment, ja que, com més universal és una forma de devoció, més perill corre si s'altera profundament. A més, tenint en compte que molt sovint el rosari es recita comunitàriament, cal que conservi una certa uniformitat jurídica i estable. I és clar, també, que només l'Església pot canviar la seva forma actual. No obstant això, com que per la seva mateixa naturalesa requereix només la recitació d'algunes pregàries amb la meditació d'algun misteri de nostre Senyor Jesucrist, o de la benaurada Verge Maria, no es veu cap dificultat perquè en privat es concedeixi més llibertat pel que fa a la durada de la consideració meditativa de cada misteri.

Una última observació i de la màxima importància és la necessitat de l'organització actual de la devoció del rosari que fins i tot superi les mateixes confraries, ja que també fora del nostre Orde s'exerceix un admirable apostolat de la devoció del rosari. Això és per a nosaltres un compromís molt important que l'Església ens ha confiat. S'ha de crear una organització internacional que aplegui les organitzacions nacionals i enforteixi i perfeccioni aquesta comunió.

Tots compreneu que la predicació i l'apostolat del rosari afavoreix i defensa la unitat i la qualitat de l'apostolat dominicà. Això és el que hem heretat i el que ens ha d'ocupar entorn del venerable patrimoni de la devoció del sant rosari. Preguem perquè, de la mateixa manera que per la mediació orant de la Mare de Déu va ser encomanada a l'Orde la devoció del rosari, continuï sempre florint mitjançant l'Orde de Predicadors. Que tot sigui a lloança i honra de Maria, la Mare de Déu, de la qual prové el nostre apostolat del rosari, perquè sigui ella qui ho porti a consumació.